KORKU
magazin

GECELERİ OKUMAYINIZ!

GÜN DOĞUŞU ÖLÜM ORMANINA ALDATICI PARILTILAR VERİYOR. BURDA ŞİMDİ HER ŞEY SAKİN. YALNIZ BATAKLIĞIN KARANLIK, BULANIK SULARI, DİPSİZ BATAKLIKLAR PİS KOKULU BUĞULARINI SABAH RÜZGÂRI İLE ORTALIĞA YAYIYORLAR...
FAKAT HAYLİ UZAKTA, ÇÜRÜMÜŞ DALLARIN İNCE ÇATIRDAYIŞLARI CANLI KANLI ZİYARETÇİLERİN GELDİĞİNİ HABER VERİYORDU...
BU BİR İNSANIN ZİYARETİ İDİ... BİLİNMİYENİ ARIYAN İNSANIN....
BU ÇILGINLIK... DÜPEDÜZ ÇILGINLIK...
OLABİLİR.. ONLARDAN BİRİ, BİR UÇAN SİNCAP BU YAKINA GELDİ!
YEMİN EDERİM Kİ CANAVARLAR VARDI JAKE! KOSKOCA ÇİRKİN ŞEYLER!
HEPSİ DOĞRU JAKE. YUKARI BAK... ONLARI GÖRDÜM VE... VE....
ORDA JAKE!!!...

BATAKLIK!
GERİ ÇEKİL LUCİ. BU YARATIKLARA RAHATÇA ATEŞ ETMEYE BIRAK BENİ!

BLAM!
TEKRAR JAKE! ÖLDÜR O KOCA ŞEYİ!...
BLAM!
HAY LÂNET! HALÂ GELİYOR. ŞİMDİ YURDUM ONU! ŞŞŞUTT!
JAKE, DOĞRUL. DAHA DA VARDIR ONLARDAN!
BU AYAKLA FAZLA GİDEMEM, KADIN. ÇOK FENA BURKULDU!
BABANA VE ÇOCUKLARA GİT! ÇABUK GERİ GİT! DUYUYOR MUSUN?..
UÇUYORUM, KOŞUYORUM JAKE! BU BATAKLIKLAR HAKKINDA YALAN SÖYLEMEDİĞİMİ BELİRTEYİM!
BEN EVE DÖNMEDEN KARANLIK BASACAK. HENÜZ GÜNDÜZ AYDINLIĞINDA JAKE, BU BATAKLIKLAR ARASINDA GERİ DÖNEMİYECEĞİMİZİ BİLİYOR...

BENDE BU ÇENE-Sİ DÜŞÜK KADIN GİBİ AKLIMI KAÇIR-MIŞ OLACAĞIM.
HII... BATIYO-RUM... GENE YUMUŞAK TOPRAK.!...
BU BACAĞIMI BİRAZ KALDIRABİ-LİRİM, FAKAT NE DE OLSA AYAKTA DURAMIYACAĞIM.!
YARI TOPALLIYARAK DAĞINIK KÖKLER, ÇAMURLU OTLAR ARASINDAN SÜRÜN-DÜ.. FAKAT....
OOOFF!.. ÇOK KÖTÜ.!
NE ?.. HAYIIIRR!
BOĞAZINDAN ÇIKAN KORKUNÇ BİR BAĞIRIŞ ÇABUK KESİLDİ. KOLLARI VE BACAKLARI GARİP BİR ÖLÜM DANSINA GİRİŞTİ... VE JAKE, KORKUNÇ SESLER ARASINDA KENDİNİ KAYBETTİ....
..DERHAL EN İNCE SESLER KARANLIK TARAFINDAN YUTULDU. NEMLİ BİR SERİNLİK SESSİZ BATAKLIĞI SARDI. HEMEN KURBAĞALAR VE ÇEKİRGE-LER BU ÇOK ESKİ ÇAĞLARDAN KAL-MA YERİ İSTEYEN ADSIZ KAN EMİ-CİLER ORTAYA ÇIKTILAR....

... Devamı gelecek sayıda

KARANLIKLAR PRENSİ

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir, kalmağa gitmişti.Fakat kısa sürede,Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak,karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar.Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için,şatoya hapsettiğini anlar.Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula,onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

"Hastanın kaçtığı evi hatırlarsınız.Bugün o eve, iki yabancı uğradi.Bir araba sürüklüyorlardı arkalarında.. Kenfield bu adamları görünce ağzına geleni saymaya gene onu öldürmeye geldiklerini bağıra çağıra söylemeye başladı. Onu sorgu suale çektimse de bu hadiseyi hiç yaşamamış gibi davrandı.Yarım saat sonra tekrar konuştuğunu duydum. Birşeyler dönüyor ve beni aptal yerine koymak istedikleri muhakkak. Ben çok geç kalmıştım.Bir de ne göreyim. Bizim hasta o adamlardan birinin kafasını yerden yere çarpmıyor mu.Üçümüzle de bir anda kıyasıya bir döğüşe girdi."Ben sahibim için döğüşeceğim" diye haykırıyordu...

Mühim bir hadise olursa, telgraf çekeceğim....

Mimar Havkerden Lucy'e

Mr.Hawking aniden öldü. Jonathan çok üzgün görünüyor.Mr Hawkins'i de babasının mezarına gömdüler.

Cenaze töreni Lucy ile annesini aynı yere gömmek üzere hazırlanmıştı.Hiçbir akraba gelmemişti.Van Helsing, Lucy'nin evrakını bilhassa izlemek, istedi.

Lucy Westerna'ya ait bir kaç mektup, birde hatıra defteri bulduk.Lucy e ölüm aynı bir güzellik getirmişti. Profesörün Van Helsing'in üzüntüsü benimkinin de üstünde bir elemdi.Lucy bir sarmısak, demeti getirdi, dudaklarının üzerine de bir haç yerleştirdi Ve bana şunları söyledi.

"Yarın bıçak getirmeyi unutma"

"Otopsi mi yapmayı düşünüyorsun?"

"Hem evet,hem hayır. Kafasını kesip,kalbini saklamak istiyorum.Fakat senden yardım beklemiyorum John,biliyorum ona aşıksın.Herkes uyuduktan son ra bu işi halletmek istiyorum. Kimse görmemeli."

Fakat buna ne luzum var. Ölen öldükten sonra... Bu korkunç bir hareket."

"John,önümüzde o kadar korkunç günler olacak ki, sadece sus ve bana inan.."

Uykuya yeni dalmıştım ki, Van Helsing'in sesini duydum.

"Onun artık bıçağa ihtiyacı yok.Böyle birşey yapmayacağız."

"Çünkü çok geç,veya çok erken."

Elindeki haçı gösterdi ve ilâve etti."Ve bunu da çalmışlardı...."

Geceleyin Lucy'i bekleyen kadından şüpheleniyorlardı.

Nina Harker'in notları :

Exeter treninden Jonathan halâ uyuyor.Mr.Nawkins öldü.. Teessürümüz büyük.Yolda Jonathan fena bir sinir krizi geçirdi.Gözleri uzun boyluğ zayıf, uzun burunlu, siyah sakallı ve uzun bıyıklı güzel bir kızla birlikte olan bir adama takılmıştı.Yüzü hiç de iyi bir adama benzemiyordu.Jonathana neden bu kadar fena laştığını sorduğumda...

"İşte bu o adam" dedi.

Çok korkmuş olduğu belli fakat ben hiç bir şey anlamıyorum.Jonathan gözlerini bir an olsun ayırmadı .Adam bir arabaya atlayarak Viccadly'e, doğru yol aldı.

"Bu kont muhakkak. Fakat ne kadar da gençleşmiş. Bir emin olabilsem."

Sonra omuzuna dayanarak büyük bir yorgunluk içinde uyuya kaldı.

Uyandığında benden özür diledi.Fakat bu sinir nöbeti beni fevkalade ürküttü. Bu siyah pelerinli adamın ardında muhakkak bir kötülük var.

Bugün Lucy ile annesinin ölüm telgraflarını aldım. Bundan daha acı bir haber olamaz.

21 Eylül- Herşey bitti. Arthur doğrusu çok iyi dayahdı.Lucy şimdi Hampstead tepesinde vahşi çiçekler arasında,upuzun bir uykuya daldı...

Devamı gelecek sayıda

KORKUNUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, ŞİMDİ SİZLERE İÇİNDE KUŞLARIN CIYIL CIYIL UÇUŞTUĞU BİR DEHŞET HİKAYESİ ANLATACAĞIZ.
KUŞLAR!
DEVAMLI UÇUŞAN GÜVERCİNLERİN KANAT SESLERİ PARKIN SESSİZLİĞİNİ DOLDURUYORDU. İHTİYAR İVORS'UN TEKERLEKLİ İSKEMLESİNİN ETRAFINDA SANKİ ŞEHRİN BÜTÜN GÜVERCİNLERİ TOPLANMIŞLARDI. YAŞLI VE KURU PARMAKLARIN YEM TORBASINA HER DALIŞ ÇIKIŞINDA ORTALIĞI BİR KANAT PATIRTISI GÖTÜRÜYORDU...
BU ŞEKİLDE KUŞ BESLEMEK DE TİKSİNDİRİCİ BİR ŞEY!
ÖYLE DEME! İHTİYARIN HAYATTA TEK ZEVKİ BU!
Gene Colan

AKTÖRLÜK ZALİM BİR MESLEKTİR. BAZILARINA ŞÖHRET MUTLULUK GETİRİR. BAZILARINA DA SOĞUK BİR SIRT ÇEVİRİR. STANHOP YEGANE GÜNLÜK YEMEĞİ, SOSİSLİ SANDÖVİÇİNİ YERKEN BUNLARI DÜŞÜNÜYOR İHTİYARI SEYREDİYORDU...
HER GÜN BURADADIR. GARİP BİR İNZİVA İÇİNDE GEÇEN HAYATININ TEK MEŞGALESİ KUŞLAR. MAMAFİH KUŞLAR DA ONA BAYILIRLAR YA!..
STANHOP TİYATRODAKİ BÜTÜN BAŞARISIZLIKLARINA RAĞMEN BİR GÜN ÖNÜNE BİR FIRSATIN ÇIKACAĞINDAN ÜMİDİNİ KESMEMİŞTİ. AMA BU FIRSATA KADAR NASIL DAYANABİLMELİYDİ...
EMEKLİ BİR İŞ ADAMI İHTİYAR İVORS... YAŞAYIŞINDAN PEK BELLİ OLMAZ AMA ŞAKLI.. BÜYÜK BİR PARASI OLDUĞU SÖYLENİR. GÜVERCİNLERİ SAYMAZSAK YALNIZ BİR YAŞANTISI VARDIR!
ŞAYET BU İHTİYARIN SÖYLENDİĞİ GİBİ PARASI VARSA.. BİR KUŞ YEMİ İLE BİTMEZ... ÖBÜR DÜNYAYA GÖTÜRECEK DEĞİL YA...
KESE KAĞIDININ HIŞIRTISI GÜVERCİN SÜRÜSÜNÜ TEKRAR TEKRAR HEYECANLANDIRIYORDU... İHTİYAR ADAMLA ARALARINDA HİÇ MESAFE YOKTU. OMUZLARINA BAŞINA KONUYORLARDI!
YAŞLI ADAMIN TEK İLGİSİ KUŞLAR OLMAKLA BERABER ONUNLA İLGİLENENLER DE VARDI...
YERE DÜŞEN HER YEM TANESİ STANHOP'A GÜVERCİN GAGALARINA ATILMIŞ PARA HİSSİNİ VERİYORDU. SİNİRLERİ BOZULMAĞA BAŞLAMIŞTI...
ARSIZ KUŞLAR... BU KADAR İNSANIN PARAYA İHTİYACI VARKEN PARAYA.. SADECE BUNLAR BESLENİYORLAR!
GİTMEYE HAZIR MISINIZ MR. İVORS SİZİ PARKIN DIŞINA KADAR GÖTÜREYİM!

STANHOP DÜŞÜNCEDEN DÜŞÜNCEYE SÜRÜKLENİYORDU.. YAŞLI ADAMIN YAŞANTISINI MERAKLA VE BÜTÜN TEFERRUATIYLE İZLİYORDU...
YEM VAKTİ DEĞİL Mİ MR. İVORS ?
SANDALYEYİ FAZLA ARKAYA EĞİYORSUN. DİKKAT ET YEMLERİ DÖKECEKSİN!
HUYSUZ BİR İHTİYAR, MIZMIZ BİR SES, GICIRDIYAN TEKERLEKLER STANHOP'UN HAYATINI DOLDURMAĞA BAŞLAMIŞTI... AKTÖRLÜKTEN GELEN BİR ALIŞKANLIKLA BÜTÜN DETAYLARI AYRI AYRI İNCELİYORDU...
MERAK ETMEYİN MR. İVORS... IŞIKLAR DEĞİŞMEDEN SİZİ KARŞIYA GEÇİRECEĞİM.
İNSANLARA MUHTAÇ OLDUĞU İÇİN ONLARA KARŞI ÖFKELİ...
TEKRAR TEKRAR BU HAREKETLERİ İZLEDİ. TİTREK VE DAMARLI ELLER YEM TANELERİNİ AÇ GAGALARA UZATIYORDU...
GÜVERCİNLERİN ONA İHTİYAÇLARI OLDUĞU İÇİN ONLARI SEVİYOR...

STANHOP YETER DERECEDE GÖRMÜŞ ÖĞRENMİŞTİ... ŞİMDİ KAFASINI KARANLIK BİR PLÂNIN İLK ŞEKLİ KAPLIYORDU...
SADECE KÖŞEYE KADAR YARDIMA İHTİYACIM VAR. ONDAN SONRASINI GİDEBİLİRİM.!
MR. İVORS, ASLINDA BUNU SİZİNLE TANIŞABİLMEK İÇİN YAPTIM. GÜVERCİNLERLE BÖYLESİNE ANLAŞABİLMENİZ BENİ ÇOK ETKİLEDİ. ACABA, BU MAHLUKLARI TANIMAMA YARDIM ETMEK İSTER MİSİNİZ ?...
İHTİYAR İVORS ŞÜPHECİ VE ÇEKİNGENDİ. FAKAT STANHOP'UN AKTÖRCE TAKINDIĞI SAMİMİ TAVIR VE BİRİSİNİN ONDAN YARDIM İSTEMESİ İVORS'U ZAYIF YERİNDEN YAKALAMIŞTI...
HAYIR.. BU BAŞKA BİR CİNS GÜVERCİNDİR. YELPAZE KUYRUKLU DENİR BUNLARA. PEK AZ KİMSE AYIRT EDEBİLİR DELİKANLI.!
STANHOP PLÂNINI UYGULAMAĞA BAŞLAMIŞTI. ONUNLA DOSTLUĞU İLERLETİYOR, İTİMADINI KAZANMAĞA GAYRET EDİYORDU....
DELİKANLI, AKTÖRLÜK BOŞ BİR OYUNDUR. ASLINDA HAYATTA OYNUYABİLMELİ İNSAN... TİYATRONUN DIŞINDA ŞANSINI DENEMELİSİN. BATIYA GİT. HAYATA GİR DELİKANLI.!...
DOĞRU MORUK.!.. VE SEN BENİ HAYATA BOL PARA İLE BAŞLATACAKSIN.!
STANHOP PLÂNINDA ADIM ADIM VE ÖLÇÜLÜ BİR ŞEKİLDE İLERLİYORDU...
BU PİS YERDE OTURUP.. BU BERBAT ŞARABI İÇMEK VE GÜVERCİN BESLEMEK... PARASINI BİR YERDE SAKLIYOR OLMALI...
İHTİYAR ADAM ALKOLÜN TESİRİYLE STANHOP'UN İSTEDİĞİ BİLGİLERİ SIRALAMAĞA BAŞLADI...
BAZI İNSANLAR BENİ ZAVALLI BİR İHTİYAR DİYE KABUL EDERLER. AMA İŞİN İÇYÜZÜNÜ BİLMEZLER. ŞUNLARA BAK EVLÂT.! HEPSİ BENİM.. HEPSİ BENİM....
BEN DE BUNU ÖĞRENMEK İSTİYORDUM.

ARTIK HAREKETE GEÇMEK ZAMANI GELMİŞTİ. STANHOP EVİNİ VE HERŞEYİNİ TERKETMİŞTİ... SADECE BİR ŞEYİNİ YANINA ALMIŞTI...
SENİ BU KADAR ERKEN BEKLEMİYORDUM. NEDİR O ELİNDEKİ!
MAKYAJ ÇANTAM... ONU BIRAKMAK İSTEMEDİM! HAYAT OYUNUNDA DA LÂZIM OLABİLİR. ALLAHA ISMARLADIK DEMEYE GELDİM SİZE.
BATIYA GİDİYORUM. TAVSİYE ETTİĞİNİZ GİBİ HAYATIN İÇİNE GİRECEĞİM...
AMA ELDİVENLER...
SEN KULLANMAZDIN BUNLARI?
BİR GÜN LÂZIM OLACAK DA...
STANHOP BU İŞİ NASIL GÖTÜRECEĞİNİ HEP DÜŞÜNÜRDÜ. AMA BU CIRTLAK SESİ, BU MIZMIZ SURATI, O PİS GÜVERCİN KOKUSUNU KARŞISINDA BULUNCA BEKLEMEYE TAHAMMÜL EDEMİYECEĞİNİ ANLADI... VE SALDIRDI...
BİR ZAMANLAR BİR ROLÜNDE BUNA BENZER BİR SAHNEYİ DE ÖYLE DUYARAK, ÖYLESİNE KENDİNDEN GEÇEREK OYNAMIŞTI Kİ... ROL ARKADAŞINI SAHİDEN BOĞUYORDU... NE DEVRİLEN KOLTUĞUN SESİNİ FARKETMİŞ, NE DE İHTİYARIN BOĞAZINDAN ÇIKAN HIRILTILARI DUYMUŞTU...

BİR AN İÇİN STANHOP, ODANIN SESSİZLİĞİ İÇİNDE KENDİ NEFESİNİ DİNLİYEREK DURDU... TAM İSKEMLEYE UZANIRKEN...
MİSTER İVORS... BİR ŞEY Mİ VAR? BİR GÜRÜLTÜ DUYDUM DA...
HOLDEKİ KADININ SESİ STANHOP'UN ÜZERİNDE BİR KAMÇI TESİRİ YAPTI. BİR AN İÇİN KAÇMAYI DÜŞÜNDÜ... SONRA KENDİNE HAKİM OLARAK İHTİYARIN CIRTLAK SESİNİ TAKLİT EDERCESİNE SESLENİR...
BİR ŞEYİM YOK. SADECE BİR ŞEYE ÇARPTIM... MERAK ETMEYİN!
KORKU YATIŞTI.. KENDİNE GÜVEN YERİNE GELDİ... HER ŞEY YOLUNDAYDI ARTIK... İHTİYAR ADAMI ÖYLE İZLEMİŞTİKİ..ONU RAHATÇA TAKLİT EDEBİLİRDİ. BUNA KENDİSİ DE HAYRAN OLMUŞTU...
KOMŞU KADIN EMİN OLMAK İÇİN HOLDE BEKLİYEBİLİR. ŞİMDİ ÇIKIP GİDERSEM BENİ GÖREBİLİR AMA İHTİYAR ADAM ÇIKARSA...
BUNU YAPABİLİRİM... BÜTÜN MALZEME YANIMDA...
STANHOP, SAN'ATINI TAKIMLARINI BÜYÜK BİR USTALIKLA KULLANDI... İHTİYARIN ROLÜNÜ TAMAMEN OYNIYABİLECEĞİNDEN EMİNDİ...
HER HANGİ BİR TAHKİKATTA BANA BÜYÜK BİR AVANTAJ SAĞLIYACAK BU... HATTÂ İHTİYARIN ÖLÜMÜ BİLE PEK GEÇ FARKEDİLECEK!
SONRA...
YEM SAATİ GELDİ MR. İVORS... SİZE ASANSÖRE KADAR YARDIM EDEYİM!
ŞU YEM TORBASININ PARALARLA DOLU OLDUĞUNU BİR BİLSELER...

STANHOP'UN MAKYAJI ÇOK BAŞARILI OLMUŞTU.. HİÇ ŞÜPHEYİ ÇEKMEDEN HERKESTEN YARDIM GÖREREK KOLAYLIKLA PARKA KADAR ULAŞTI...
PARKIN TENHA BİR YERİNDE BU SANDALYEYİ BIRAKIP SIVIŞIRIM...
MR. İVORS!..
SİZİ HER ZAMANKİ YERİNİZE GÖTÜREYİM... KANATLI DOSTLARINIZI DAHA FAZLA BEKLETMEYELİM... ACIKMIŞ OLMALILAR...
STANHOP, HİÇ SESİNİ ÇIKARMADI. POLİS ONU HER ZAMANKİ YERİNE TAŞIDI.. İÇİNE PARALARI DOLDURDUĞU YEM TORBASINI ELLERİYLE SIKI SIKI TUTUYORDU. KUŞLAR AÇIKMIŞ OLACAKLAR Kİ HEMEN BİR KARALTI HALİNDE UÇUŞARAK ETRAFINA TOPLANMAĞA BAŞLAMIŞLARDI...
BAK! GÜVERCİNLER SABIRSIZLANIYORLAR!
KONUŞUN BAKALIM.. BİRAZ SONRA SİZLERDEN DE BU PİS KUŞLARDAN DA KURTULACAĞIM.
KUŞLAR, SABIRSIZ VE SİNİRLİ KANAT ÇIRPMALARLA STANHOP'UN ÇEVRESİNDE DÖNÜYORLARDI... ALIŞTIKLARI DAVRANIŞTAN FARKLI BİR DURUM KARŞISINDA ŞAŞIRMIŞLARDI ADETA...
HAY CANINIZ CEHENNEME!.. PİS MAHLUKLAR... DEFOLUN ETRAFIMDAN!
KUŞLAR, STANHOP'UN ÜSTÜNE ADETA KÜMELENMİŞLERDİ... SİNİRLİ ÇIRPINIŞLARLA ONU ADETA ÖRTÜYORLARDI...
HEY!..
BUNLARA DA NE OLUYOR?... PANİĞE KAPILMAMALIYIM... HAY ALLAHIN CEZASI ŞEYLER. ÖLDÜRECEKLER BENİ BİR ŞEYLER YAPMALIYIM!...

ŞU İHTİŞAMLI SAHNEYİ GÖRÜYOR MUSUN ? BU KUŞLAR İHTİYARI GERÇEK BİR AŞKLA SEVİYORLAR DOSTUM.'
HAYRET.' BU GÜNKÜ KADAR HEYECANLISINI GÖRMEMİŞTİM. ADETA ONU KANATLARIYLE ÖRTTÜLER...
EEEE.. AAARGHHHH
GÜVERCİNLERİN KANAT SESLERİ VE UĞULTULARI ARASINDA ACI BİR HAYKIRIŞ PARKI KAPLAYINCA POLİS VE YANINDAKİ ARABAYA DOĞRU KOŞTULAR. DAĞILAN KUŞLARIN ARDINDA Kİ MANZARA DEHŞET VERİCİYDİ... STANHOP'UN YÜZÜ VE ELLERİ KUŞLARIN KANLI GAGALARINDAN ARTA KALAN BİR İSKELET HALİNDE İDİ... YERE DÜŞEN TORBADAN İSE DESTE DESTE BAKNOTLAR YERE SAÇILMIŞTI....
TİYATRO SAHNESİNDE OYNAMAK İLE HAYATTA OYNAMAK ARASINDA FARK VAR DIR. HAYATTA YAPILAN HATALARI EN SEVİMLİ MAHLUKLAR, KUŞLAR BİLE AFFETMEZLER...

Bir GARİP Hikâye

MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Gerçek ne olduğunu bilmiyorum ama,kendimi bildim bileli beni hep William Wilson diye çağırırlar.Bu ad benim için bir nefret ve utanç sembolü olduğu kadar,ailem için de bir yüz karasıydı.Bunun nedenlerini size açıklamadan önce biraz çocukluk ve gençlik yaşantılarımdan sözetmek isterim.Yeryüzü insanlarının ne derece aşağılık yaratıklarını, henüz hiç bilmediğimi o çocukluk çağlarım sakince geçmişti.Buna rağmen ailemin soyunda bilinen bazı karakterler ben büyüdükçe kişiliğimde kendini gösteriyordu. Gün geçtikçe hep kaprisli ve hırçın huylu bir çocuk haline geliyordum.Ailem nedense benim bazı asi tavırlarımdan hoşlanıyordu.Bu nedenle kısa sürede kendi başıma buyruk yaşamama bıraktılar beni.Hiç bir sözüme karşı koymaz,tavırlarımı, tenkit etmez ve yaptıklarıma karışmaz oldular.Okul sıralarında oturduğumuz ev çok klâsik ingiliz stilinde döşeliydi.Buna rağmen bir düşler sarayı kadar ilginç görüntüleri vardı.Okula gittiğim o yılları bazen utançla bazen de içim kabararak anımsarım.

Buraya kadar gelmişken, beni rahat bırakın da bari biraz birşeyler hatırlayayım, anlatayım sizlere.

Sözünü ettiğim evimiz yüksek duvarlarla çevrili çok geniş bir arazinin ortasındaydı.Bana tutukluların kapatıldığı bir ceza evini düşündürürdü hep.

Her cumartesi beni eğiten öğretmenlerle birlikte bu arazinin içinde dolaşabilmem izni verilmişti.Pazar günleri de yakındaki köyün kilisesine, dini törene katılmağa giderdik.Okulumuzun müdürü de bu kilisede vaaz verirdi. Ona hayrandım.Konuşmalarını ve tavırlarını can kulağı ile dinler,kendimden geçerek ışıklı yüzünü seyrederdim.

Okulda bir tek ilgimi çeken arkadaşım vardı.Bu da çocuğun benimle aynı adı taşımasından ileri geliyordu.Üstelik benimle bütün derslerde, rekabet etmeğe çabalıyordu.Ama ben soylu bir ailenin çocuğuydum.Ona metelik bile vermez, tutumlarına aldırmazdım. Fakat zamanla ondan çekindiğimi anladım.Çünkü her konuda benimle boy ölçüşebiliyor, üstelik beni geçiyordu da.Onun bu halleri beni müthiş bir hırsa yöneltiyordu.Kimse ile eşit olmak istemiyordum,hiç bir alanda.Öbür Wilson sanki inadına hergün daha çok çalışıyor ve inatla rekabeti hızlandırıyordı Okulda çokları onunla kardeş olduğumuzu zannediyordu. Önceleri tenezzül etmedimse de, sonraları onunla uzaktan olsun bir aile yakınlığımız bile olmadığını açıklamak zorunda kaldım.

Çok sonraları öğrendiğim bir şey beni müthiş bir paniğe uğrattı.Wilson'un 19 Ocak 1813 doğduğunu öğrenmiştim, ki bu benim de doğum gümüdü aynı zamanda.

Nihayet çabalarım boşa gitmedi ve sınıfın çalişkanlıkla, birincilik madalyasını ben kazandım ve göğsüme taktım. Ama Wi.son her fırsatta o madalyayı aslında kendisinin hakkettiğini belli etmekten kaçınmadı.Bunun birlikte Wilson sınıfta en iyi arkada - şımdı.Onun inatlı ve hırçın halleri beni kendisine hayran bıraktırıyordu.Madalyaya da ben aldıktan sonra,onunla çok iyi dost olmaktan çekinmemiştim.Bu şekilde ona nefret duymaktan kurtulmuş olacaktım.

Wilson'un sesi her zaman, kısık çıkardı.Ben gür sesimle iftihar ederdim.Wilson benimle aynı gün başlamıştı okula. Bir başkasının da benimle aynı adı taşıdığını öğrenir öğrenmez nefret etmiştim kendimden bu adı taşıdığımdan dolayı.Aksılığa bakın ki diş görünüşümüz de birbirine hayli benziyor,huylarımız,düşüncelerimiz, tamamen aynı çıkıyordu.Bu kadar benzerlik şaşılacak, dehşete kapılacak bir şeydi. Üstelik,dediğim gibi de aramızda hiç bir akrabalık bağı da yoktu.Benimle aynı kıyafetleri giyinir,hep beni andırırdı bana Beni avutan bir tek şey vardı Wilson'un beni taklit ederek bu hale geldiğini düşünerek sevinirdim.

Herşeye rağmen onun kimliğinin sırrını bir türlü çözememiştim.Bu yüzden okulun bitmesine bir iki ay kala ondan soğur gibi oldum,Eski kızgınlığım yeniden başgöstermeğe başlıyordu.Okul evin büyük bir salonunda kurulmuştu ve Wilson da evde bir odada kalıyordu.Okuldaki beşinci yılımın sonuna doğru bir geceydi. Herkes derin uykulardaydı. Yatağımdan kalkarak lâmbayı aldım ve odamdan dışarı çıktım.Rakibimin odasına yöneldim. Korkunç bir plân hazırlamıştım.Fakat bunu gerçekleştirmeden önce rakibime herşeyi olduğu gibi anlatacak ve ona nasıl diş bilediğimi öğrenmesini sağlayacaktım.Odasına yaklaştım. İçeri girdim.Rahat ve derin soluğunu duyuyordum. Lâmbam elimde pencereye giderek panjurları açtım.Her şeyi plânıma göre yapıyordum. Dışarının aydınlığı olduğu gibi uyuyan rakibimin üzerine düştü.O anda rakibimin yüzünü iyice gördüm ve buz kesildim.Kanım dondu aniden.Yüreğim çatlarcasına vurmaya başladı.Dizlerim tutmaz oldu.İyice üzerine eğildim. Dehşet bir şeydi bu.Uyanık olduğu zamanlar benim herşeyi aynen taklit eden bu çocuk uyurken ne yazık ki bana fazla benzer bir hal taşımıyordu.Lâmbamı söndürerek hemen odadan çıktım.Dizlerimin bağı çözülmüştü.Tir tir titriyor,güç nefes alıyordum.Fakat içim biraz rahat etmişti.Hemen o gece okulu bir daha dönmemek üzere terkettim.Ailemin yanında geçirdiğim bir kaç aydan sonra Eton kolejine yazıldım.O süre içersinde eski okulu unutmuş ve sâkin bir devre geçirmiştim.Eton'a başladıktan sonra bambaşka bir insan oluverdim. Müthiş sinirli ve hırçındım. Neredeyse çıldırdığıma inanacaktım.Herşeye baş kaldırır, olmuştum.Üç yıl böyle geçti. Bir gece eve bir sürü arkadaşımı çağırdım.Odamda bir gizli şehvet alemi yapmayı kararlaştırmıştım.Gece yarısı tümümüz toplandık.Her şey serbestti.Yemek,içmek ve kadın boldu.Şafak sökmeğe başlayıncaya kadar içtik,yedik,şarhoşlardan,çılgınlardan beter olduk.Aniden bir uşak gelerek beni birisinin görmek istediğini ve holde beklediğini haber verdi.Bu bir sürpriz olmuştu benim için.Sallana sallana hole gittim.Orası loştu. Bir genç adam beni bekliyordu eşikte.Aynı benim tipimdeydi.Ve üzerindeki rob döşambrın aynını giymişti.Koşarak bana sarıldı ve kulağıma fısıldadı. "William Wilson."

O anda kendime gelir gibi oldum.Binlerce anı canlanıverdi gözlerimde.Derken o, adını söyler söylemez kaybolup gitmişti.Kendimi güç toparlayabildim.Haftalarca kendimi yordum, beynimi kurcaladım.Kimdi bu

William wılson?Neyin nesiydi?. Nereden geliyordu?Ne yapmak amacındaydı? Hiç bir doyurucu cevap bulamıyordum sorularıma. Bir tek şey öğrenebilmiştim.Sadece.Benim kaçtığım gecenin ertesi,o da ailevi bir sebepten dolayı okulu bırakmak zorunda kalmıştı.

Zamanla onu gene unuttum. Bu kez Oxford üniversitesine yazılmıştım.İki yıl gene çılgınca bir gençlik ateşi ile geçti.Hem eğleniyor,hem okuyordum.Bu iki yılın sonunda üniversiteye genç bir adam geldi.Adı Glendinning idi.Çok zengin fakat biraz aptalcaydı.Onu kendime oyun rakibi almayı kararlaştırdım.Kolayca yener ve paralarını alabilirdim. Bir arkadaşın evinde toplandık.Eğlencelerin en civcivli zamanı kumar masasına oturduk. Ben en iyi bildiğim bir kâğıt oyununda onu kendime rakip seçtim. Diğer oyuncular bizim fazla para ile oynadığımızı görünce kendi oyunlarını bırakarak bizi seyre geldiler.

Zaten kafalarımız iyece dumanlıydı.Kısa zamanda onun bütün paralarını almıştım. Üstelik bana bir hayli de borçlanmıştı.Glendinning'in beti benzi solmuştu.Hem elindekileri kaybetmiş,hem de borçlanmıştı.Şaşkındım.Onun çok zengin olduğunu duyduğum için bu derece üzülmesini aklım almıyordu.Hemen oyunu bıraktım. Yüzünün ve ellerinin sinirli hareketlerinden acı gerçeği anlamıştım.Glendinning bütün servetini bana vermişti. Başka parası kalmamıştı.Mahvolmuştu, artık.İçim ağırlaştı acıdan... Müthiş sıkılmıştım bu duruma,Bütün arkadaşlar bu duruma bir çare düşünürken kıvranıyorduk.O anda kapı hafifçe vuruldu ve açıldı. lâmbaların hepsi aynı anda sönüverdiler.. Loşlukta kapıdan içeri giren genç adamı gördüm.Aynı bana benziyordu.Bir öbür dünya adamı gibi girdi aramıza. Kısık sesiyle konuşmağa başladı.Sesi ve sözleri iliklerime kadar işliyor,kemiklerimi titretiyordu.

"Beyler bu ani hareketim için özür dileyemeyeceğim.Çünkü bir vazife uğruna buraya gelmiş bulunuyorum. Herhalde bu gece Glendinning Lordunu kumarda yenen kişinin gerçek karakterini hiçbiriniz bilmiyorsunuzdur.Çok rica ederim, biraz beni dinleyin. Sizlere bazı şeyler açıklayacağım.Lütfen ceplerini ve içindeki paketleri karıştırır mısınız?"

O konuşurken ortalığa esrarengiz bir hava ve koyu bir sessizlik yayılmıştı. Sözleri biter bitmez, geldiği gibi aniden çıkıp gitti. Acaba o andaki duygu ve düşüncelerimı sizlere lâyıkıyla anlatabileceğimi umar mısınız?

suçluydum ben. Cehennemlik bir suçlu,Çok az bir vaktim kalmıştı.Hemen bütün kollar beni sardı.Işıkları yaktılar ve katı duruşma başladı. Ceplerimde sahte kart doluydu.Hepsini bulup ortaya yaydılar.Hepsini bu sahte kartlarla yenmiştim.İçim utanç ve, nefretle doldu.Ev sahibi arkadaşım hemen mantomu elime sıkıştırarak derhal evini terketmemi emretti.Sonra da. Sanırım Oxford'tan da ayrılmanız lehinize olacaktır." dedi.Rezil olmuştum.Fakat elime sıkıştırılan mantoya baktım.Benimkinin aynıydı, ama benimki değildi.Çünkü zaten diğer elimdeydi kendiminki.

Sesimi çıkarmadım. Herşeyi anlamıştım.Kimseye farkettirmeden onu da diğerinin üzerine koydum.Tümünün hırs ve kin dolu bakışları altında orayı terkettim.Ertesi gün erkenden de şehri bıraktım.Kaçtım.. Ama boşuna kaçtığımı da biliyordum.Çünkü lânetli alın yazım hep benimleydi.Ondan kendimi sıyırıp atamaz,kendi kaderimden kaçıp kurtulamazdım.

Önce Paris'e gittim.Bir süre orada yaşadım.Sonra Roma'ya.Her yerde binbir çeşit bahanelerle Wilson karşıma çıkıyor ve işimi,hayatımı alt, üst ediyordu.Sonra herşeyi yüzüstü bırakıp o şehri, terkedip gitmek zorunluğunda kalıyordum.Viyana.Berlin, Moskova. Hep o.Her yerde O.. Acaba nerede karşıma çıkmayacaktı? Böyle bir şey mümkün olabilir miydi?..Paniğe tutulmuş gibi kaçmalarım hiç bir fayda vermiyordu.Hep kaçıyordum.Halâ sorularımın cevabını verememiştim kimdi? Nereden geliyordu? Amacı neydi bu Wilson'un?

Hayatımı berbat eden bu adamın bana kasti neydi. Hep benimle neden uğraşıyordu? Her defasında da öyle bir anda çıkageliyordu ki yüzünü hiç göremiyor sadece siluetini farkedebiliyordum.Nerdeydi kolej yıllarımın rakibi William Wilson? Bu adam niye hep beni perişan etmeğe çalışıyordu?Neyse son sahnesine gelelim bu uzun dramın.

Çok düşünmüş ve nihayet onunla yüzyüze gelip konuşarak meseleyi halletmeğe karar vermiştim.Romadaydım.Bir sarayda karnaval dolayısiyle maskeli balo düzenlenmişti. Orada sebebini sizlere açıklayamayacağım,baloyu düzenleyen Kontun genç ve güzel karısını aramakla meşguldüm.Herkes içkiden,danstan ve kadından sarhoştu.Daha önce genç kadın ne giyeceğini bana söylemişti.

Onu nihayet uzaktan gördüm ve dansedenleri yararak yanına gitmeğe çabaladım.O anda bir el omuzuma dokunuverdi. Tatlı bir ses,okşayıcı, kısık bir ses fısıldayıverdi kulaklarımı.Yıllardır peşimi bırakmayan William Wilson'un sesiydi bu.

Döndüm.Karşımda aynı benim kıyafetimi giymiş duruyordu.Kara ipekten maskesi yüzünü kaplıyor,mavi kadifeden ispanyol pelerini omuzlarında uçuşuyordu,müthiş kızgındım.

"ALÇAK" diye haykırdım.

"Alçak .Pis,uğursuz kipek. Bir daha peşimden koşamayacaksın...Bir daha karşıma çıkamayacaksın.Ölümüne kadar kovalayamayacaksın beni.Gel peşimden şimdi.Yoksa seni burada millete rezil ederim."Nefretle yüzüne haykırmıştım bunları. Kalabalıkta kendime bir yol açtım.O da peşimden geliyordu.

Bir kapıdan içeri girdik.Girer girmez itiverdim onu. Duvara çarptı.Kapıyı kapadım. Duello yapacağımızı ve kılıcını çekmesini emrettim ona. İlkin biraz tereddüt etti.Sonra da çaresiz bir sesle emrime boyun eğdi ve kılıcını çekti. Döğüş tabii ki uzun sürmedi. Fakat çok çetin bir döğüş oldu bu. Bütün gücümü kullanarak manevralarımı ayarladım ve nihayet kılıcımı aniden göğsüne saplayıverdim.O anda birisi kapının tokmağını çevirdi. Dehşete kapılarak ölmekte olan rakibimin yüzüne çevirdim bakışlarımı.O andaki perişanlığımı hiç bir şey ifade edemez sizlere.

Odanın duvarında daha önce gözüme çarpmayan bir boy aynası gördüm.Korku içinde bu aynaya yaklaşırken kendimi görüyordum içinde.Ölü gibi solgun ve kanlı bir yüzüm vardı. Halsiz adımlarla yürüyordum aynaya doğru.

Aynada aynen kendimi can çekişen birisi gibi görüyordum. Fakat bu gerçek ben değildim. Rakibimdi.Karşımda ayna varmış da kendimi görüyormuşum gibi geliyordu bana.Olamazdı böyle şey.Ben onu öldürmüştüm. Kendimi değil.Bir daha bana o kısık, o tatlı sesiyle adını fısıldayamayacaktı artık. Bir daha her işime burnunu sokamayacaktı. Maskesi ve pelerini , yerlerde sürünüyordu. Üzerinde benimkilere benzemeyen bir tek iplik rengi,dikiş biçimi bile yoktu.Bu bana son derece benzeyen adamın giysileri de aynen benimkiler gibiydi.Son sözlerini söylerken duydum Wilson'un sesini.Ama bu son kezinde fısıldar gibi konuşmuyordu.Rakibimin bana söyledikleri sanki benim ağzımdan çıkar gibiydi.Sanki o konuşuyordu benim ağzımdan..

"Sen yendin nihayet. Galibiyetini kabul ediyorum. Fakat öldün artık sen de. Yeryüzünde gökyüzünde ve umut dünyasında da öldün artık.Sen bende yaşıyordun.Bak ben ölüyorum.Sen de bende ölüyorsun.Gördüğün bu ceset senin kendi,öz cesedindir. Kendi ölümünü görüyorsun karşında.Sen kendini öldürdün. Sen kendi ölümünü kendin hazırladın ve ölüyorsun."

UĞURSUZ TEPE

KASABA HALKININ LANETLEDİĞİ BİR KADIN KENDİSİNİ KOVALIYANLARIN ELİNDEN KAÇARAK ŞEHİR DIŞINDA BİR EVE SIĞINIR.. EVDE TANIŞTIĞI HİPNOTİZMA MERAKLISI BİR GENÇ ADAMIN AKLINA UYARAK BELEDİYE REİSİNİ SİLÂH TEHDİDİ İLE BİR EVE GETİRİR... VE BİR ŞEYLER PLÂNLARLAR...

HA! HAH! HAH!.. KURŞUN İŞLEMEZ BANA KAFASIZ KADIN.! SEN BENİ DURDURAMAZSIN! SENİN DE İŞİNİ GÖRÜNCE TAMAMİYLE HÜR OLACAĞIM!
BIRAK BENİ! DUR! YALVARIRIM SANA! DOKUNMA BANA! BIRAAAK!...
BÜTÜN DÜNYAYI PARMAĞIMDA DÖNDÜRECEĞİM! HÜRÜM HÜR!...
BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİ YAPABİLMEK İÇİN ALABİLDİGİNE HÜRRR!...
AAGGGHHHHHHHHH!
GENÇ KADININ ÇIGLIKLARI ALEVLERİN HIŞIRTISI ARASINDA DUYULMUYOR. DU BİLE... BU ATEŞLER UCU BU CAĞI OLMAYAN BİR DERİNLİGE AÇILIYORDU... TEK DUYULAN ŞEY ŞEYTANIN KORKUNÇ ÜRPERTİCİ KAHKAHALARIYDI...
BU SOĞUK HAVADA ÇOK SICAK BİR HİKÂY Dİ DEĞİL Mİ?.. KIZ DA HATIRI SAYILIR DERECEDE ATEŞLİY HANİ... ISINDINIZ MI?...

KAİNAT SONSUZ DERECEDE GENİŞTİR. BU SONSUZLUKTA SAYISIZ YILDIZ KÜMELERİ DAĞILIR.. ÇOK DEFA BU YILDIZLAR NOVA'NIN TESİRİYLE İNFİLAK EDEREK PARÇALANIRLAR. BU PARÇALANAN DÜNYALARDAN DEĞİŞİK YAPIDA YARATIKLAR BOŞLUKTA YUVARLANIP GİDERLER... HİKÂYEMİZ 3.000 SENELERİNDE BİR FEZA KONTROL GEMİSİNDE GEÇER. BU KONTROL GEMİLERİ BOŞLUKTAKİ BU YARATIKLARI TOPLAYIP İNCELEYEN BİRER LABORATUVAR HALİNDEDİRLER...

FEZA YARATIĞI

009 NOLU FEZA KONTROL GEMİSİNDE KAPTAN DURWARD VE FEZA ALİMİ ELLİOT BENT BULUNUYORLARDI. ALINAN BİR MESAJ İLE FEZADA GÖRÜLMÜŞ GARİP BİR YARATIĞI ARAMAKTAYDILAR...
BU YARATIĞIN ÖLÜ OLMASI AKLA DAHA YAKIN... BİR GEZEGENİN PARÇALANMASINDAN SAĞ KALABİLME İHTİMALİ PEK ZAYIF...
ÇOK SESSİZ VE HAREKETSİZ GÖRÜNÜYOR.
NE OLURSA OLSUN İHTİYATLA HAREKET ETMELİYİZ!
ASKERİ İDARE BU İNFİLAKLARI BU SEBEPLE KONTROL ALTINDA TUTMAĞA ÇALIŞIYOR. HER NEYSE "O" NU BAĞLAYIP LABORATUVARA ALALIM!
ELLİOT VE DURWARD KONTROL KULESİNE ÇIKMAK ÜZERE ASANSÖRE BİNERLER...
BÖYLE TEHLİKELİ ŞEYLERDEN DE SIKILMAĞA BAŞLADIM, ARTIK...
BİZİM GÖREVİMİZ BU... LABORATUVAR İNCELEMESİNE TABİ TUTMAK VE SONRA DA İMHA ETMEK...
.. GEMİNİN ÇIKIŞ SALONUNDA ADAMLAR TALİMAT ALIYORLARDI...
ARKADAŞLAR! YARATIK TAHMİNEN ÖLÜDÜR. FAKAT TEDBİRLİ OLMALIYIZ. ONU PLASTİK HALATLARLA ASKIYA ALIN. VE GEMİYE BAĞLAYIN... SONRA İÇERİ ALIRIZ...
KARANLIK FEZADA ADAMLAR ÇALIŞMAĞA BAŞLADILAR. BİRAZ SONRA YARATIK KONTROL ALTINA ALINMIŞTI...
HAREKET YOK KAPTAN! TESTLER ŞİMDİLİK MENFİ GÖRÜNÜYOR.. 3 NOLU KAPIYA DOĞRU ÇEKİYORUZ.. TAMAM....

Devamı gelecek sayıda

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Ikisi de kadeh kaldırarak içtiler. Gözleri birbirlerinden ayrılmadan, içtiler. Bernar içki dudaklarına değer değmez değişiverdi. Kadın ona bakıyordu. Bu bakış... Hiç bir kadında olmayan bu bakış genç adamı eritiyordu. Hiç bir kadının bakışıyla bunca tutkuya düşmemişti Bernar o ana değin.

Kadına öylesine bağlanmıştı ki. Bütün duygusu ile onu istiyor, tutkusu gitgide büyüyor, büyüyordu. Çılgındı. Buna rağmen Marika'nın yüzünü ilk defa bu kadar yakından gördüğünü düşünüyor ve içi karmakarışık oluyordu. Garip bir sıkıntı.. belkide Korku.

"Marika...."

Kalan içkisini bir hamlede içiverdi. Onda cesaret ve kuvvet bulmak ister gibiydi. Yeniden kadına doğru ilerledi. Kadın ona daha değişik görünüyordu şimdi. Sanki bir su yüzeyinden yansır gibiydi gözleri.. Onu çok şaşırtan kadının adını ateşli dudaklarından bırakamıyordu. Marikayı kollarına aldı. Marika'nın gözlerinde alaylı ve vahşi ışıltılar bir görünüp bir siliniyordu:

"Eh, yoruldun galiba Bernar. Ha? Genç birden kendine geldi... Huzursuzdu.

"Özür dilerim Marika... Bu ben ne oluyorum... ne var ben..."

"Gelin uzanın şuraya biraz."

"Fakat, hayır, ben..."

İyice erkeğe yaklaştı. Eğildi. Dili, kurumuş, istekle öne doğru uzanmış, aranan, kıvrılan dudaklarını ıslatıyor, yalanıyordu. Işıltılı ve sivri dişlerini artık çekinmeksizin gösteriyordu.

Boğazı, elde ettiği zafer sevinciyle atıyordu. Sessiz bir çığlık, vahşice bir haykırış atarak, Bernar'ın çıplak boynuna ağzını dayadı. Gürültüyü duyarak yerinden sıçrayıverdi. Kırılan bir bardağın şangırtısına benzer bir sesti duyduğu. Sessiz ev, baştan ayağa bu sesle doluverdi.

Bernar herşeyden uzak halâ uyuyordu.

Hırs ve istekle taşan Marika hemen toparlandı, korku ile ortalığı dinledi. Evde birisi dolaşıyordu. Yabancı biri girmişti içeri. Merdiveni çıkmağa başladı... Geliyor, bulundukları odaya yaklaşıyordu. Kriz tutmuşcasına güldü. Daha çabuk davranmadığı için acaba aptallık mı etmişti. Yalnız değildi demek. Kan bayramını tek başına kutlamamalıydı.

Vahşi susamışlığı ile vampirlerin gizli bağlılıklarını, sessiz anlaşmalarını düşünüyordu. Aynı soydan, birisi daha genç ve sıhhatli bir kurbanın tadını almış ve bu ıssız yere, bayram geçirmeğe gelmiş, tam vaktinde yetişmişti.

Gelen, erkek ya da kadın, kimse, artık.... Marika'nın benzerlerinden biri olmalıydı. Kan kokusu burnuna, çarpmış, kan kokusu onu buralara da çekmişti.

xxxxx

Pencereyi kırarak açık köşesinden elini içeri daldırdım ve mandalını çevirdim. Adi bir soyguncu gibi davranıyordum. Fakat hiç bir şey beni durduramaz, geri döndüremez artık buradan. Uğursuz kanun beni pençesine almış, iyice kendisine çekmişti. O sürüklemişti beni buralara. Normal dünya düzeni çok uzaklarda kalmıştı. İsabelle, dedektif ve jandarmalar ne kadar da gerilere ötelere gömülmüştü. Kapkara bir odaya giriyorum. Hiç şaşırmadan, yanlışlık yapmadan sağ yandaki merdivene yöneliyorum. Karanlıkta upuzun bir gölge gibi duruyor merdiven.

Eminim... Doğru yolda olduğuma, izden uzaklaşmadığıma öyle eminim ki. yanılmadığımı biliyorum. Neler oluyor? Ben niçin bu kadar, güçlendim, canlandım birdenbire... Üzerimdeki ağırlık, uyuşukluk nereye deyse kalkıp uçacak gibi... Oh? tabii o korkunç soydan olduğum için..... Kana susadığım için. Ama karşı koyacak irade gücüm yetişiyor imdadıma gece. Kendime ve kendim gibi başkalarına karşı çarpısabilirim.

Dehşet saçan isteğime gem vuruyorum. Ateşim, hızım kesiliyor.. Yeniden İsabelle'i ve Bernar'ı düşünüyorum.

Karanlık iç dünyama küçücük bir ışık sızıyor.

Fakat neden?.... Neden?...

Elimi alnımda gezdiriyorum. Sıcak bir sıvı kaplıyor yüzümü. Anlıyorum... Gerçeğe dönüyorum.

Camı kırarken elimi kesmişim. Kanıyor. Kanım akıyor. Bu kan.. Vampir zehiri ile beni kavuran, beni Marika'ya bağlayan kan. Lanetliler arasına katan KAN.

Kötülük yapmak isteyenler daima en sıhhatli kişileri seçerler. Ne yapabileceğimi kuruyorum. Kendimi bu korkunç bağdan, sımsıkı ağdan kurtarabilmek için ne yapmam gerektiğini düşünüyorum. Evet... Kanım akıyor. İyileşmeğe başlıyorum. Daha, sakin, daha rahatım şimdi. Çok güçlü değilsem bile, o kazadan sonra ilk defa içimin kapalı kutusu açılıyor. Can gücüm aydınlanıyor. Çoktandır, yitirdiğim tatlı bir huzur doluyor damarlarıma.

Bernar.... Bernar orada. Marika geliyor aklıma. Buraya onunla kurban kanı içmeğe gelmedim ben. Hızla basamakları aşıyorum. Işık. Bir, kapıyı iterek... giriyorum... Bernar uzanmış yatıyor. Gömleği tamamiyle açık. Önünde duran şeytanın, kana susamış canavarın, vahşi kadının ta, kendisi. Yüzü atılmağa avını ısırmağa hazır. Dehşet, istek ve hırs çizgileri ile gerilmiş avına bakıyor.

Marika beni gördü. Yanına çağırıyor. Ben onun lanetli kan kardeşi, değil miyim?. Bu çok hafif yaram olmasaydı, belki de kendi payıma düşen kanı içmekte tereddüt edemeyecektim. İçimde bir umut ışığı yanıverdi. Mademki herşey geçmek üzereydi, İyileşmeğe yüz tutmuştum, ya da bana öyle geliyordu, bu cehennemi çemberden tamamiyle kurtulamaz mıydım. Kendimi dolunca aydınlığa kavuşturamaz mıydım?

Devamı gelecek sayıda

ESKİDEN İNSANLAR ÖLÜR VE GÖMÜLÜRDÜ. ŞİMDİ, BÜTÜN AYRINTILARI BAŞINDAN SONUNA KADAR ÖNCEDEN DÜZENLEYİP YÖNETEN CENAZE ŞİRKETİYLE ANLAŞMALAR İMZALARLAR. CARLTON KASABASINDA İŞTE TAM BÖYLE BİR TEŞKİLÂT VARDI. BU İŞLER İÇİN GEREKEN ŞEYİ GÖSTERİYORDU...
AZAMİ GAYRET!
GÜNEŞ BATMIŞTI, FAKAT YAZ AKŞAMININ UZUN ALACAKARANLIĞI DAVE MC CORMICK'İN DİKKATLE GÖZLEDİĞİ TÖRENE HOŞ BİR GÖRÜNÜŞ VERİYORDU...
RIAL SOCIETY
DRUMM VE PHYFFE... NE YAPIYOR BU İKİSİ... İŞE KARIŞMAMALIYIM. FAKAT....
MASTROSERIO
OH! BAY MC CORMICK! SİZİ TEKRAR GÖRDÜĞÜM NE İYİ OLDU. SİZE GAZETENİZ İÇİN BİLGİ VEREYİM.
OH!.. YAA.. BAY DRUMM BU ÇOK İYİ OLUR!
ORTAĞINI İŞİN KALAN KISMIYLA UĞRAŞMAYA BIRAKARAK DRUMM GAZETECİYİ BÜROSUNA GÖTÜRDÜ. MC CORMICK, BİR SANDALYEYE OTURUP HEMEN GEREKLİ SUALLERİ SORMAYA BAŞLADI...
İSİM?..
ÖLEN BAY RYBURN İDİ... EDGAR RYBURN... YAŞ 43... ŞEY DE OTURUYORDU....

DRUMM'UN MONOTON VIZILTISINI DİNLER GÖRÜNMESİ DAVE İÇİN BASİT BİR FORMALİTE İDİ. ONUN ZİHNİ İKİ YIL GERİYE GİTMİŞTİ.. DRUMM İLE PHYFFE'İN İLK GELDİKLERİ ZAMANA...
TÜNAYDIN! BEN ED DRUMM. BU DA ORTAĞIM BILL PHFFE. OSWEGO CADDESİNDEKİ, SATMAK İSTEDİĞİNİZ BİNAYI ALMAK NİYETİNDEYİZ!
OH! EVET. FİATI PEK UYGUNDUR. ORADA NE GİBİ BİR İŞ YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUNUZ BAYLAR?
CHARLTON'DA BİR CENAZE İŞLERİ ŞİRKETİ KURMAK İSTİYORUZ...
BİR.. CE... CENAZE İŞLERİ ŞİRKETİ HA?.. DEMEK ÖYLE...
BİZİM MÜESSESEMİZ HER ŞİRKETTEN DAHA İYİ ÇALIŞACAK. KASABANIZ HALKI İÇİN BİR RAHATLIK KAYNAĞI OLACAKTIR.
FA... FAKAT BİZİM HALEN BİR CENAZE KALDIRICIMIZ VAR. DOC SIMS! ANCAK ONA YETERİ KADAR İŞ ÇIKIYOR!
ALELADE BİR CENAZE KALDIRICI TABUTLAYIP MEZARA KOYAR. BİZ HER TEFERRUATI ÖNCEDEN GÖRÜŞÜP ANLAŞMA YAPAN BİR TEŞKİLÂT OLACAĞIZ!
BİR KİMSE KENDİ TABUTUNU, MEZAR YERİNİ ÇİÇEKLERİNİ VE MERASİM MÜZİĞİNİ KENDİSİ SEÇEBİLECEKTİR. KISACASI DÜNYADAKİ SON GÜNÜNDE YAPILMASINI ARZU ETTİĞİ HER ŞEYİ YERİNE GETİRECEĞİZ!
HIMFFF.. NE APTALIM, DEĞİL Mİ? BENCE ÖLEN ÖLMÜŞTÜR VE....

CARLTON KASABASI HALKININ, ŞİRKETİMİZDEN MEMNUN KALIP FAYDA GÖRECEĞİNE EMİNİZ. NE DERSİNİZ?
PARA SİZİN FAKAT BOŞUNA VAKİT HARCADIĞINIZI DÜŞÜNÜYORUM!
BİR HAFTA SONRA, DOC SIMS KÜÇÜK CENAZE LEVAZIMATI DÜKKANINDA GÖRÜNÜŞTE BİR KALP SEKTESİNDEN ÖLMÜŞ OLARAK BULUNDU...
CARLTON'DA DRUMM İLE ORTAĞI TEK CENAZE İŞLERİ YÖNETİCİSİ OLARAK ÇARÇABUCAK DİKKATİ ÇEKER. DÜŞÜK BİR ÜCRETLE PARLAK İŞ YAPMAĞA BAŞLARLAR...
OLDUKÇA GÜZEL GÖRÜNECEĞİ BELLİ B. DRUMM, FAKAT BİR KAPALI TABUT SERVİSİ YAPILACAĞINDAN EMİN MİSİN?
ELBETTE BU GÜNKÜ EĞİLİM BU. SEVDİKLERİNİZ ÜZERİNDE DAHA HOŞ BİR ETKİ YAPAR!
RAKİP OLMADIĞI HALDE, HALÂ DÜŞÜK FİATA KAPALI TABUT HA? GARİP.. DAVE'NİN KAFASINDA BAŞKA DÜŞÜNCELER VARDI...
ONLAR GELDİKTEN SONRA ÖLÜMLERİN ARTMASI NE TUHAF... HER ŞEY TABİİ GİBİ GÖRÜNÜYOR... ÇOĞUNLUKLA KALP SEKTESİ....
SONRA BİR GÜN MAHALLİ NAKLİYE ACENTESİ JİM BREWSTERLE KONUŞTU...
BÜTÜN BUNLAR GELENLER? BU KADAR CENAZE LEVAZIMI MI DOLDU BURASI?
ÖYLE! BAŞKA ŞEY YOK! HEP TABUT.. DAHA ÇOK TABUT.. HEPSİNE DE İHTİYAÇ VAR ANLAŞILAN!...

KORKU

2. Cilt

ÇIKTI!

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası